

Sygn. akt: I 1 C 779/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. M.

U. P.

o zapłatę

I zasądza solidarnie od pozwanych R. M. i U. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 8359,47 zł (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 47/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 8161, 80 zł r. od dnia 6.11.2014r do dnia zapłaty;

II zasądza solidarnie od pozwanych R. M. i U. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1517 zł (jeden tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1200,00 (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. - pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych U. P. i R. M. kwoty 8359,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 8161,80 zł od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym - k. 2-4v)

W dniu 20.11.2014r Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu w sprawie VI Nc-e (...)

(nakaz k. 5)

Od tego nakazu zapłaty pozwani złożyli sprzeciw

(sprzeciwy k. 6v-7v)

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni

(postanowienie - k. 11)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód (...) SA w W. usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych U. P. i R. M. kwoty 8359,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 8161,80 zł od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że przysługuje mu wobec pozwanych wierzytelność pieniężna wynikająca z zawartej umowy o prowadzenie rachunku bankowego z dnia 15.6.2010r wypowiedzianej z dniem 24.2.2014r. Oprocentowanie przewidziane w umowie wynosiło 16 % od kapitału i odsetek karnych, bowiem pozwani nie wywiązali się z umowy. Powód wyjaśnił, że na kwotę 8359,47zł składa się: kwota 7089,29 zł z tytułu niespłaconej należności głównej i kwota 890,51 zł z tytułu odsetek umownych karnych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat należności głównej za okres od 25.2.2014r do 29.8.2014r, kwota 197,67 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od 30.8.2014r do 5.11.2014r wg stopy 13% w skali roku, kwota 184 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(pozew - k. 25-28.)

Pozwani U. P. i R. M. zajęli stanowisko w sprawie w odpowiedzi na pozew. Przyznali fakt zawarcia umowy z dnia 15.6.2010r i jej warunków, jednakże wnieśli o oddalenie powództwa z tego powodu, że dochodzona należność jest nienależna. Wyjaśnili, że debet na ich rachunku powstał z powodu obciążenia ich kosztami ubezpieczenia niskiego wkładu własnego, wynikającego z umowy zawartej 18.6.2010r o kredyt hipoteczny oraz pozostałymi kosztami ubezpieczenia wskazanymi w umowie o kredyt hipoteczny zarzucając zapisom umowy o kredyt hipoteczny w par 3 pkt 3, że mają charakter abluzywny, są niedozwolone, więc nieważne.

(odpowiedzi na pozew. K. 87-90 i 130-132

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2010 r. U. P. i R. M. zawarli umowę o prowadzenie rachunku bankowego w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

okoliczność bezsporna, a nadto umowa- k. 29-30, historia operacji k 33-62

W dniu 18 czerwca 2010 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a U. P. i R. M. doszło do zawarcia umowy o kredyt hipoteczny, w ramach której zawarto również umowę ubezpieczenia nieruchomości od ognia i innych zdarzeń losowych, umowę ubezpieczenia na życie i całkowitej trwałej niezdolności do pracy, ubezpieczenia spłaty rat kredytu oraz ubezpieczenia niskiego ryzyka wkładu własnego kredytu.

Zapisano to tak : "jeżeli z upływem pełnych 36-u miesięcy okresu ubezpieczenia licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła wypłata kredytu nie nastąpi całkowita spłata zadłużenia objętego ubezpieczeniem ani inne zdarzenie kończące okres ubezpieczenia, ubezpieczenie podlega automatycznemu przedłużeniu na kolejne 36 miesięcy, przy czym łączny okres ubezpieczenia nie może przekroczyć 180 miesięcy. Kredytobiorca upoważnia mBank do pobrania środków tytułem zwrotu kosztów ubezpieczenia niskiego wkładu własnego w wysokości 4,5% kwoty kredytu objętej ubezpieczeniem tj. 4522,50 zł oraz zwrotu kosztów z tytułu automatycznego przedłużenia ubezpieczenia niskiego wkładu z rachunku wskazanego w par.6 bez odrębnej dyspozycji. Kwota kredytu objęta ubezpieczeniem niskiego wkładu własnego wynosi 100500 zł".

okoliczność bezsporna, a nadto umowa o kredyt - k. 179-189, taryfa prowizji i opłat, k 205-221, regulamin k.228-249,

W dniu 9.12.2011r pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a U. P. i R. M. doszło do zawarcia aneksu do umowy o kredyt hipoteczny, gdzie w par. 5-ym pkt 2 upoważnili bank do pobierania z rachunku kwot należnych z tytułu ubezpieczenia nawet, jeśli to pobranie spowoduje powstanie salda debetowego

aneks k. 175-178

U. P. i R. M. nie wpłacili na konto kwoty odpowiadającej wysokości kwoty odpowiadającej 4,5 % kwoty kredytu objętej ubezpieczeniem tj. 4522,50 zł oraz kosztów automatycznego przedłużenia ubezpieczenia wynikającej z umowy

o kredyt hipoteczny, a wg zapisu w par. 3 pkt 3 i w ten sposób doprowadzili do powstania zadłużenia w rachunku bankowym, albowiem bank pobrał automatycznie w/w kwotę z rachunku.

okoliczność bezsporna, a nadto - k. 32 - 127

Pismem z dnia 1 listopada 2013 r. (...) Bank (...) S.A. wezwał U. P. i R. M. do zapłaty kwoty 5134, 53 zł tytułem niespłaconego kapitału i odsetek umownych oraz opłat.

okoliczność bezsporna, a nadto wezwanie do zapłaty - k. 190, dowody doręczenia k 192-7

Ze skutkiem na dzień 25.2.2014r m Bank (...) S.A. wypowiedział umowę o prowadzenie rachunku bankowego U. P. i R. M.

okoliczność bezsporna, a nadto wezwanie do zapłaty - k. 190, dowody doręczenia k 192-7

W dniu 29 sierpnia 2014 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. - następca prawny (...) Banku SA w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdzono w oparciu o posiadane dokumenty bankowe, że U. P. i R. M. są zobowiązani do zapłaty z tytułu umowy z dnia 15 .6. 2010 r. na dzień wystawienia wyciągu:

- kwoty 7087,29 zł tytułem należności głównej,

- kwoty 890, 51 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczanych zgodnie z umowa w wysokości 16 % w stosunku rocznym za okres od 25 lutego 2014 r. do dnia 29 sierpnia 2014 r od zadłużenia przeterminowanego,

- kwoty 184 zł tytułem kosztów opłat i prowizji .

okoliczność bezsporna, a nadto wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) - k. 32, Regulamin. - k. 228-249 , taryfa prowizji i opłat, k 205-221

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności. Ponadto wobec niekwestionowania przez pozwanych stanu faktycznego, , uznać należało go za niekwestionowany.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Nie podlega wątpliwości, że strony niniejszego postępowania łączyła umowa rachunku bankowego/ art. 725.kc:" Przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych."i kredytu hipotecznego wraz z aneksem. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Podstawowym obowiązkiem banku, wynikającym z istoty umowy, jest przechowywanie środków pieniężnych posiadacza rachunku. Dokonywanie rozliczeń za pośrednictwem rachunku stanowi obowiązek dodatkowy wynikający z woli stron umowy.

Art. 63c. cyt ustawy prawo bankowe stanowi, że polecenie przelewu stanowi udzieloną bankowi dyspozycję dłużnika obciążenia jego rachunku określoną kwotą i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Bank wykonuje dyspozycję dłużnika w sposób przewidziany w umowie rachunku bankowego.

Z przedłożonego przez powoda materiału dowodowego wynika, że po stronie pozwanych powstało zadłużenie z tytułu korzystania z rachunku bankowego prowadzonego przez powoda w łącznej kwocie 8359,47 zł obliczone na podstawie łączących strony umów oraz regulaminu i taryfy opłat i prowizji. Doszło do niego, bowiem pozwani dokonali stałej dyspozycji w umowie o kredyt hipoteczny, aby pobierać z rachunku opłaty automatycznie z tytułu m.in. składki na ubezpieczenia zawarte w treści umowy z chwila, kiedy nadejdzie data wymagalności składki.

Pozwani zgłosili zarzut, że zapis w umowie z dnia 18.6.2010r o ubezpieczeniu niskiego wkładu własnego oraz pozostałych zapisów dotyczących ubezpieczeń wskazanych w tej umowie wraz z zapisem, że po upływie 36 miesięcy, jeżeli, nie nastąpi spłata kredytu, przedłuża się na następne 36 miesięcy i bank automatycznie pobiera kwotę odpowiadającą wysokości składki za przedłużony okres z rachunku bankowego/ par 3 pkt 3 umowy kredytu/ , jest zapisem niedozwolonym, bowiem został uznany przez Sąd Ochrony Konsumentów i Konkurencji za klauzulę niedozwoloną - wskazując na wyrok SA w Warszawie z dnia 20.11.2013r w sprawie Ca 1521/12. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd wskazał, że zapis o treści: " jeżeli z upływem pełnych 36-u miesięcy okresu ubezpieczenia nie nastąpi całkowita spłata zadłużenia objętego ubezpieczeniem ani inne zdarzenie kończące okres ubezpieczenia, ubezpieczenie podlega automatycznej kontynuacji, przy czym łączny okres ubezpieczenia nie może przekroczyć 108 miesięcy, licząc od miesiąca, w którym nastąpiła wypłata kredytu. Kredytobiorca upoważnia mBank do pobrania środków tytułem zwrotu kosztów ubezpieczenia w wysokości 3,5% różnicy pomiędzy wymaganym wkładem własnym, a wkładem wniesionym faktycznie oraz zwrotu kosztów z tytułu kontynuacji przedmiotowego ubezpieczenia z rachunku wskazanego w par.6 bez odrębnej dyspozycji".

Należy zaznaczyć, że powołany zapis nie jest taki sam, jak zapis zawarty w umowie o kredyt hipoteczny z dnia 18.6.2010r. Różnica polega na określeniu terminu, do którego następuje automatyczne przedłużenie, określeniu kwoty ubezpieczenia i kwoty niskiego wkładu własnego.

Strony zawarły dobrowolnie umowę o prowadzenie rachunku bankowego i o kredyt hipoteczny po przeanalizowaniu i podpisaniu, a więc i zapoznaniu się z treścią umowy i rozważeniu treści umowy, w tym dodatkowych zapisów dotyczących ubezpieczenia niskiego wkładu własnego i dyspozycji pobierania składki automatycznie z rachunku. Umowy te zostały zawarte na wniosek pozwanych. Zapis w par. 3 pkt 3 umowy o kredyt hipoteczny nie jest tożsamy z zapisem uznanym za klauzulę abluzywną w wyroku Sądu wskazanym przez pozwanych. A co za tym idzie, nie można do tego zapisu stosować wprost cytowanego orzeczenia SA w W.. Zapis ten wyraźnie, jasno i precyzyjnie określa sposób pobierania opłat z tytułu ubezpieczeń, na co pozwani wyrazili zgodę, zobowiązując się do zabezpieczenia środków na koncie. Pozwani nie zrezygnowali z zawartych umów ubezpieczenia po upływie pierwszych 36-u miesięcy; nie spłacili też kredytu objętego umową. W zestawieniu operacji wskazano przy każdej z nich rodzaj ubezpieczenia, od którego pobierana jest składka z konta pozwanych. Takie sformułowanie zapisu umowy trudno określić jako nielegalne i zaliczyć do klauzul abluzywnych wprost.

Ponadto pozwani zarzucili naruszenie art. 5 kc. : " Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony."

Zasady współżycia społecznego to wyłącznie reguły moralne, choć oczywiście nie wszystkie, lecz tylko odnoszące się do stosunków międzyludzkich. Akcent powinien padać, jak się wydaje, na "reguły" zachowania ludzkiego. Niewątpliwie są one wyznaczane przez pewne wartości powszechnie uznawane w społeczeństwie. Przestrzeganie owych reguł spotyka się z pozytywną oceną, jest aprobowane, zaś ich naruszanie jest traktowane jako naganne, spotyka się z dezaprobatą.

W tej sprawie trudno doszukać się łamania tak zdefiniowanych reguł przez powoda, albowiem pozwani zawarli dobrowolnie umowy z powodem, znając konsekwencje z nich wynikające, a powód zastosował w niniejszym procesie zasady wynikające z obowiązujących przepisów prawa, powszechnie stosowane w dzisiejszych czasach w podobnych relacjach banków z obywatelami.

Konsekwencją automatycznie pobranej składki na ubezpieczenia z konta pozwanych, zgodnie z łączącą ich dobrowolną umową o kredyt hipoteczny, bez zasilenia go o w/w kwotę jest powstanie debetu na rachunku bankowym. Niespłacenie debetu w terminie powoduje uprawnienie do naliczania odsetek i kosztów objętych taryfą opłat i prowizji powoda. Kwoty wskazane w pozwie jako należność główna i odsetki umowne karne w wysokości 16 % w stosunku rocznym wynikają z treści umowy o rachunek bankowy i nie przewyższają maksymalnych odsetek z art. 359 kc . Odsetki karne umowne obliczono w oparciu o treść umowy i naliczono od dnia następnego po skutecznym wypowiedzeniu umowy do dnia wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych. Od nich powód żąda odsetek ustawowych od dnia wytoczenia powództwa tj. od 6.11.2014r. Kwota kosztów i opłat naliczona została na podstawie taryfy opłat i prowizji/ pkt XXVII, XXX, XXXX, XXXXIII/ oraz regulaminu / par 23, 44, 45, 46,49 / za czynności windykacyjne oraz warunkami umowy zawartej między stronami o prowadzenie rachunku w łącznej kwocie 184 zł /2 wezwania do zapłaty

W świetle przepisów prawa bankowego bank może pobierać przewidziane w umowie prowizje i opłaty (art. 110), przy czym umowa musi określać wysokość prowizji i opłat za czynności związane z wykonaniem umowy oraz przesłanki i tryb ich zmiany przez bank (art. 52 ust. 2 pkt 6). Samoistnym tytułem do pobierania prowizji nie może być przepis ustawy, tylko postanowienia umowy rachunku bankowego .

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 63c,69 ust. 1 w/w ustawy w zw. art. 725 kc i 481 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 8359,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 8161, 80 zł od dnia 6 .11. 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku, na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanych jako stronę przegrywającą. Na zasądzoną kwotę 1517,00 zł składa się: kwota 1200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 300,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.